

РЕШЕНИЕ

№ 40630

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10402** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Финанс Асист“ ООД, представлявано от управителя П. Б. Б., чрез адв. Р. С., срещу решение № 3207 от 21.08.2025 г., постановено по НАХД № 2287/2024 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 38-167/19.12.2023 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) за извършено нарушение по чл. 53, ал. 1 във вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че СРС не е обсъдил доводите на жалбоподателя, а е приел фактическата обстановка изцяло само от АУАН и НП. Поддържа се също така, че административнонаказателната отговорност следва да бъде ангажирана на физическото лице, което фактически е сключило договора за заем от името на заемодателя, тъй като в случая договорът е сключен с пълномощник, който не е служител, съдружник или управител на „Финанс Асист“ ООД. Твърди се, че разпоредбата на чл. 53, ал. 1 ЗМИП няма императивен характер относно начина на идентификация в съответствие с разпоредбите на правото на ЕС. Поддържа се тезата, че целта на закона е да се идентифицират

лицата, с които се влиза в делови взаимоотношения по достатъчно надежден начин, като тази цел е постигната предвид това, че при подписването на договора страните са се явили пред нотариус, който е извършил проверка на вписаните лични данни и нотариусът се явява трето лице по смисъла на чл. 26 от Директивата. Според касатора по отношение на твърдяното нарушение следва да се приложи чл. 28 ЗАНН, доколкото няма данни да са произтекли вредни последици и няма данни по отношение на заемателя да са налице нарушения, свързани с финансовата система. Твърди се също така, че по отношение на нарушителя няма приложени доказателства за извършени предходни административни нарушения, влезли в сила наказателни постановления, което от своя страна също обуславя приложението на чл. 28 ЗАНН. В заключение се иска отмяна на обжалваното решение и отмяна на издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, представляван от адв. С., поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. В представена писмена защита излага становище по същество на спора. Претендира разноски.

Ответникът – Председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“, представляван от юрк. И., оспорва касационната жалба и моли решението на Софийски районен съд да бъде оставено в сила. В представена писмена защита ответникът поддържа тезата, че оплакванията в касационната жалба са изцяло неоснователни, а обжалваното решение е правилен и законосъобразен съдебен акт, постановен при задълбочено и всеобхватно изследване на релевантните факти и обстоятелства относно извършеното деяние, като са преценени тежестта на нарушението и степента на обществена опасност. Искането към съда е касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендират се разноски.

Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийски районен съд е приел, че със заповед № ФР-9-111/12.05.2023 г. на директора на специализирана административна дирекция „Финансово разузнаване“ – ДАНС е разпоредено да бъде извършена проверка на дружество „Финанс Асист“ ООД за установяване изпълнението на задълженията на дружеството съгласно изискванията на ЗМИП, правилника за приложението на ЗМИП и ЗМФТ през периода 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г.

В хода на проверката били изискани 45 броя досиета на нови клиенти (физически и юридически лица), сключили договори за кредити. Установено е, че не е било снето копие от официалния документ на един от клиентите – физическото лице А. П. Ф., преди установяването на делови взаимоотношения със сключване на договор за паричен заем № 163/29.03.2022 г.

За резултатите от проверката бил съставен констативен протокол рег. № ФР-10-8654/17.11.2023 г. На същата дата е съставен АУАН № ФР-10-8657/17.11.2023 г. от гл.експерт в отдел „Контрол върху задължените лица по ЗМИП“ към ДАНС срещу „Финанс Асист“ ООД за това, че дружеството, в качеството си на задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, не е идентифицирало

клиента си А. П. Ф. чрез предоставяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, при установяване на делови взаимоотношения чрез сключване на договор за заем. При идентична фактическа обстановка е издадено и наказателно постановление № 38-167/19.12.2023 г. от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което на „Финанс Асист“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл.116, ал.1, т.3 ЗМИП за извършено нарушение по чл.53, ал.1 във вр. чл.15, ал.1 ЗМИП.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил издаденото наказателно постановление. За да постанови този резултат, съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи по смисъла на чл. 123, ал.1 ЗМИП, при спазване на предвидената форма и преклузивни срокове. Приел е също, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и се съдържа пълно и ясно описание на извършеното нарушение. По отношение на материалния закон съдът е обосновал извод, че същият е правилно приложен, доколкото безспорно от доказателствата по делото се установява, че дружеството не е снело копие от официален документ за самоличност – лична карта на клиента си А. П. Ф. и по този начин е осъществил състава на посоченото нарушение - чл. 53, ал. 1 във вр. чл. 15, ал. 1 ЗМИП. Съдът е изложил и мотиви относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство.

Не е спорно, че с оглед предмета на дейност на дружеството касатор - отпускане на кредити със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства; финансов лизинг; гаранционни сделки; парично брокерство; придобиване на вземания по кредити и друга форма на финансиране, същият попада сред задължените субекти по чл. 4, т.3 ЗМИП.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП лицата по чл. 4 прилагат мерките за комплексна проверка на клиента при установяване на "делови взаимоотношения" - понятие, дефинирано в § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП, като сключването на договор за заем попада под тази дефиниция. Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗМИП идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 10, т. 1 и 2 се прилагат преди установяването на делови взаимоотношения, откриването на сметка по чл. 11, ал. 1, т. 1, извършването на случайна операция или сключването на случайната сделка по чл. 11, ал. 1, т. 2 - 5, вписването в регистъра по чл. 12, ал. 1, т. 1, извършването на операция или сделка по чл. 12, ал. 1, т. 2 и 3, влизането в сила на постановлението за възлагане по проведена публична продажба по чл. 13, ал. 2 или сключването на застрахователен договор по чл. 19, ал. 1, освен в предвидените от закона случаи.

От горепосочените разпоредби става ясно, че за дружеството е възникнало задължението по чл. 53, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП преди сключването на договора за паричен заем да идентифицира физическото лице чрез представен от същото документ за самоличност и да снесе копие от него.

От приобщените по делото доказателства безспорно се доказва извършването на нарушението от страна на „Финанс Асист“ ООД, като това се потвърждава от договор за паричен заем № 163/29.03.2022 г. с приложените към него документи, извлечение за движението по банкова сметка на „Финанс Асист“ ООД в Банка ДСК, писма искания на документи № 2 и № 3 към

заповед № ФР-9-111/12.05.2023 г., писмо рег. № ФР-10-5633/26.07.2023 г., както и най-вече от липсата на копие от официален документ за самоличност на А. П. Ф., ЕГН: [ЕГН].

Неоснователни са възраженията в касационната жалба, че сключеният договор между „Финанс Асист“ ООД и А. П. Ф. представлява надежден източник на идентификация на клиента, тъй като в заверения от нотариус договор се съдържат персонални данни, които съгласно ЗМИП служат за идентификация на лицето. В разпоредбата на чл.53, ал.1 ЗМИП достатъчно ясно е посочено как става идентифицирането на клиента, а именно чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Следователно идентификация чрез сключения договор за заем не е възможна.

Неоснователна се явява и претенцията за маловажност на деянието. По делото липсват данни, че процесното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност на деянието и деенеца от други идентични нарушения. При това положение, съдът приема, че „Финанс Асист“ ООД е нарушило норма, регулираща обществени отношения, които се отличават с по-висока степен на закрила. Мерките за превенция срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение са дейности с приоритет в държавнорегулираните отношения.

Съгласно санкционната разпоредба на чл.116, ал.1, т.3 ЗМИП за нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП е предвидено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 5000 лв. до 50 000 лв., когато нарушителят е лице по чл. 4, т. 1 - 6, 8 - 11 и 19. В случая наложената санкция е в минимален размер, поради което същата се явява законосъобразна.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като представляват юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София-град, XXVIII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3207 от 21.08.2025 г., постановено по НАХД № 2287/2024 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА „Финанс Асист“ ООД ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ сумата в размер на 100 лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: